

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Opportunitatis captator.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Rosarum
halitus
nonnulli
gravia.

cumento sit, quod quidem vel ab Aristotele traditum, aniam dat hieroglyphico non infuso: si, puta, quis velit Hannibalem durum Capuæ desidentem, effaminatum p ngere, scutum illi cum Scarabei signo tribuat, oras vero clypei rosarum fertis ambiat, aut quid huiusmodi. Sunt etiam in hominum genere permulti, qui rosarum halitum ferre non possunt, atque in iis pretii quantivis viri. Nam cum Romæ essem, vidi Oliverium Caraffam magnæ celebritatis Cardinalem, qui rosarum tempore quotannis secedere cogebatur, seque intra suos, quos in Quirinali habebat, hortos claudere, custodiis ad officia dispositis, ne quis aut salutantium, aut amicorum officii gratia ingredientium rosam inferret. Et in Romana nobilitate insignis vir Petrus Melinus, ingenio, eruditione, & loco nobilis rosarum odore plurimum offendebatur. Atque hæc de Scarabæo, quæ memoria complecti potui, succurrerunt, plura omnino scripturus, nisi Commentarium, quod eo super olim paraveram Vulturi adjunctum, ex clarissimi viri Alberti Pii Carporum Comitum scrinio surreptum, & a nescio quo bibliophago, vel furo potius, in Germaniam aportatum, adhuc desiderarem.

DE ECHINO TERRESTRI. CAP. XXVI.

Echinus Ægyptii, quod hæcenus legerim, literis suis non inferuere, multa tamen super eo significata Græci & atinique excogitarunt, quæ admiratione ingenii propemodum curiosis, quæ Formica super & Scarabæo diximus, conterri possint: atque ea quidem ad humanæ vitæ commoda, utili exemplo futura: cuiusmodi illud est, quod in primis commemoratu dignum existimavi.

OPPORTUNITATIS CAPTATOR.

CAP. XXVII.

Tempori &
occasione in
servientem.
Echini ter-
restri can-
tio magna.

Hominem quippe temporum omnium conditioni sese accommodantem per id animal significari, & quod ait Phocylides, καὶ τὸ λατρεῖοντα. Novit siquidem Echinus (de terrestri nunc loquor, nam de marino inter pisces alibi agetur) cubilia sua Aquilonum & Austrorum mutatione commutare. Duas enim cubilibus fenestras facit, alteram Notum versus, Boream versus alteram, quaque parte ventum futurum præcognoscit, fenestram obturat, alteram recludit: sin intra tectum alatur, ad parietem discedit. Quod Cyzici quidam cum observasset, consecutus opinione est apud omnes, ut ventos qui spiraturi essent, ex se ipse præcelleret: quod alii Byzantii evenisse tradunt, forte quod tunc rerum summa apud Byzantinos esset. Sed

En, lib. 5.

ubicumq; illud acciderit, satis nobis est id ab Echino fieri, quod documento nobis est, præcavere quantum fieri possit, ne imminens nos occupet calamitas; ea si vicerit, ne adversus prævalentis fortunæ impetum reluctabundi frustra fatigari velimus: stertendam vero viam velis, cum obniti contra non detur, quoque trahit fortuna, iter intendendum. Non enim est, ut idem inquit Phocylides, in ventum reslandum. Quin potius tales simus, ut quo nos cumque rapit tempestas, æquo animo deferamur, atque, ut optime Virgilius monet, si quo Italiam contingere cælo nequeamus, quia scilicet:

Æneid. 37. 26.

Mundi transversa fremunt, & vespere ab atro
Conjurgunt venti, atque in nubem cogitur ær,
Nec has obniti contra, nec tendere tantum
Sufficimus, superat quoniam fortuna, sequamur,
Quæq; vocat veramus iter.

Atque hoc illud esse crediderim, quod in Echino tanti facere videtur Archilochus, dum super animalis huius prudentia ita scribit:

Παύλ.

Πολλ' οἱ δὲ ἀλώπηξι, ἐχίνῳ ἐν ἰσχυρῶ.
Multa quid. m. Vulpes, magnum unum novit Echinus.

Vel ut numerum reddamus,

Scit multa Vulpes, unum Echinus, at magnum

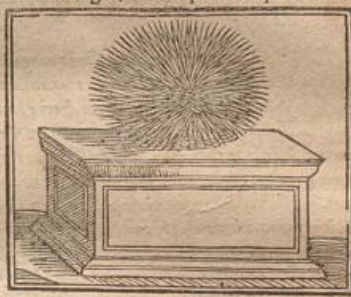
Sane Salomon Erinacium inter animalia terræ minima, quæ sapientibus sapientiora sunt, nominat, ut Septuaginta edidere. Nam Leporem vulgata editio ponit.

CONTRA PERICULA MUNITUS.

CAP. XXVIII.

Illud quoque super Echino significatum ponunt, ut per hieroglyphicum ejus, hominem ab insidiis & periculis ac cujuscunque fortunæ casibus tutum ostendent. Siquidem is simul atque ferarum se impetentium odorem latratumve senserit, in orbem sese colligit, rostro pedibusque intrinsecus, testudinis more contractis, tergore omni pilæ instar conglobato, spinisque, quibus undecunque munitus est, ad incolumitatem erectis otatur, contactum suum omnibus formidabilem reddens. Ad hæc autem respexisse videtur Horatius Poëta, cum se ita contra fortunæ impetum præparatum scribit, ut sua involutus virtute tutus ab ejus injuria fiat. Ita enim inquit:

Fortuna sevo lata negotio, &
Ludum insolentem ludere pertinax,
Transmutat incertos honores,
Nunc mihi, nunc alii benigna.
Laudo manentem: sceletes quatit
Pennas, resigno qua dedit, & mea
Virtute me involvo, probamq;
Pauperiem sine dote quæro.

ib. 7. Cap. us finem.

PROCRASTINATIONIS DAMNA.

CAP. XXIX.

Atque hoc tam prudens alioqui animal in opportunitate captanda, & periculis evitandis ingenio & natura præmunitus, damni tamen alicujus, ob procrastinationem ingruentis, hieroglyphicum est, si illi fœtus adjicitur suus. Id enim malum ex contatione majus effectum ostendit, propterea quod alvo stimolata quamdiu potest partum differt, quo fit, ut fœtus magis inolefcens, majorem postmodum in pariundo dolorem afferat. Duo ejus genera omnino sunt, maritimum & terrestre, utriusque nomen apud Græcos ἐχίνῳ. Terrestris, de quo jam diximus omnibus innotuit sub Erinacii nomine. Hujus quoque

Aristot. de partibus animal. lib. 4. c. 5.

Plin. lib. 9. cap. 31. Echini terrestres speciei duæ.

D species duæ sunt, Suilla, & Canina, quæ quidem rictu & pedibus aut Suillis aut Caninis similibus distinguntur. De Suillis Eucherius: Erinacei chærogrilli nuncupantur, magnitudine prope mediocrium Cuniculorum, qui de cavernis petrarum procedentes, gregatim in eremo, quæ est contra Mare mortuum, pabulantur, qui de cavernis petrarum procedentes, gregatim in eremo, quæ est contra Mare mortuum, pabulantur, qui & Echini dicuntur, ita spinoso defenduntur tegmine, ut nec contingi quidem possint. Par huic cum Formica solertia comparando victu, qui poma aculeis affixa congerat in cavernam: infamis tantum est invidia: nota quod cum optime norit se propter cutem præcipue peti, cujus usus poliendis velleribus inservit, simulac in periculum se adactum videt, urina sua emissa tergus omne conspergit: sibi conscius id inde putrefcere, aculeosque sponte mox decidere.

N

JOAN.